

Tõulu=taat.

Laste näitemäng 1 waatuses.

J. Normann.

Joulutaat.

Laste näitemäng 1 waatuses.

Kirjutanud J. Normann,

föster-fooliõp. Kamentas.

□ □ □

1A
37842

Tartus.

Hermann'i trüft ja kirjastus.

Iga korra etenduse päält on selle näite-
mängu eest Hermann'i trükitojale 25 fnt. maksta
Ilma selle maksuta on ettekandmine keelatud.

2

Tartu Riikliku Olikooli
Raamatukogu

89045

Osaliid:

1. Sõulutaat.
 2. Sngel.
 3. Pafafepoifs
Ruus last.
-

Mängus laulab lastefoor. Mäng kantakse jõu-
lupuu juures ette.

Esimene etteaste.

Lasteoor. (Laulab ühe laulu).

Jõulutaat. (Suure walge juukse ja habemega, ülени lumises riides. Seljas on tal kott mainusajadega. Käes witsjad ja jäme kepp).

Tere õhtust, lapsukesed! Käherpääga kauni-
kesed, linalakka linnukesed, memme mudilased ja
taadi tippjalad. Rae, kus mul särafilmaikesed,
punasuukesed! Rogunud siia kobarasse kokku, keda
teie siis õige ootate? Wist mind, wanameest, noh,
see on ju õige kena. Aga kas teate, kes ma
siis õige olen?

Lapsed.

Wist jõuluisa.

Jõulutaat.

Päris tõsi, armsad lapsed. Mina olen see
jõuluisa wõi pühade taat, kes häädele lastele
kingitusi toob. (Kergitab kotti). Näe, siin turja pääl
on mul midagi, mis teil mokka määrib ja keelt
kõdistab. (Wibutab witsja). Aga siin on paha las-
te paluke. See on kasejuust ehk tedresepik ja
saab wist kaunis mõru maitsema. Et saame

näha, kes jelle ära on teeninud. (Silitab habet). Olen täna palju maad ära käinud ja waewa näinud. Aga ma armaстан häid lapsi ja otfin neid igalt-poolt üles. Küll on raske läbi lume sumpida. Nägin siinpool heledat walguft ja kuulsin kena lauluhäält, astusin sisse, et saab näha, kas tuleb siin kotti fergitada, wõi witsakimpu keerutada. (Kõhatab, silitab habet). Müüd, mu tibukesed, tahan siis teiega jõulueksami pidada. Tule siia, lapsukene! (Kutsuh I lapse ette). Kas wõid mulle öelda, mispäraft jõulufid peetakse?

I l a p s.

Jõulufid peetakse meie Önnistegija Jeesuse Kristuse sündimise mälestuseks. Eigi kakstuhat aastat on sellest ajast mööda, kui Jeesus Juudamaal Betlemma linnas neitsift Mariaft ilmale sündis. Ta oli Jumala poeg, elas maa pääl, õpetas rahwast, kannatas ja suri risti pääl, tõusis hauast üles ja läks taewa, kus ta igawesti elab ja walitseb. Jeesuse surma läbi oleme meie patust päästetud ja igauks, kes usub, see peab öndsaks saama ja igawest elu pärima. Sellepäraft peetakse jõulufid igal aastal suure rõõmuga. Mii olen ma koolis õppinud.

J õ u l u t a a t. (Silitab lapse pääd).

Wäga õige, kallikene. Jeesus oli lapsukene ja jõulud on lastepühad, laste rõõm ja ootus.

Hääd lapsed õpiwad hoolega ja neile on jõulud u s u p ü h a d, aga laiskadele lastele on nad ainult w o r s t i p ü h a d ja niisugustele on waja worsti kõrwale ka kasejuustu anda. (Wibu' tab witsja. Kutsub II lapse ette). Noh, ütle sina, mis tähendab siis jõulupuu?

II l a p s.

Jõulupuul on mitmesugune tähendus. Kriinlad tähendawad seda suurt walgust, mis öösel Betlemma väljal paistis, kui ingel karjastele rõõmusõnumit Jeesuse sündimisest kuulutas. Rohelised oksad tähendawad haljast karjamaad, kus kari pühal ööl söömas oli, sest sääl kaugel soojal maal on jõulu ajal suwi. Maiusasjad puu küljes, mis suule magusad on, peawad Jeesuse ema Maria suuandmist tähendama, millega ta oma püha last armastas ja tema rinda, millega ta teda toitis. Aga terawad oksad jõulupuul küljes tuletawad meile meelde, et paha lapsed peawad karistust saama. See on jõulupuus tähendus.

J õ u l u t a a t. (Silitab lapse päset).

Wäga õige, kullakene. Sa oled armas ja terane laps. Tahaksin sulle kohe kotist midagi otfsida, aga waatame enne, mis teised teawad. Tule sina siia. (Kutsub III lapse ette). Ütle mulle, misugune oli esimene jõulujutlus ja esimene jõululaul?

III l a p s.

Esimene jõulujutt oli see, mis ingel pühal ööl karjastele kuulutas! „Ärge kartke, sest ma kuulutan teile suurt rõõmu, mis kõigi rahvale peab saama: Täna on teile Betlemmas Õnnistegija sündinud, kes on Jeesus Kristus.“

— Esimene jõululaul oli see, mis inglifoor taewa all laulis: „Mu olgu Jumalale kõrges, rahu maa pääl ja inimestest hää meel.“ Seda jutlust ja laulu kuulutatakse meile igal aastal ja ikka on nad uued ja armsad, sest et nad kallist jõulurõõmu kuulutavad.

J õ u l u t a a t (Koputab lapse õlale).

Wäga tubliasti öeldud. Niisugused wastused rõõmustawad mind.

Uga ma tahan ikka eksami täielikult teha. Tule siia, sina särasilm. (Kutsub IV lapse ette). No, ütke sina, mis on hää lapse kohus?

IV l a p s.

Hää lapse kohus on oma wanemaid ja kooliõpetajaid armastada ja nende sõna kuulda, peab kõik kümme käsku meelespidama, ei tohi rumalaid sõnu rääkida ega oma kaasõpijatele kurja teha. Siis kasvab temast inimene, kellest kõik rõõmu tunnewad. Niisuguseks tahan ka mina saada.

Jõulutaat.

Päris tõsi, armas laps. Kui kõik nõnda mõtlewad, siis oleks maailm õnnelik. Katsuge, lapsed, kurjust võita ja hääduft alles hoida. Maailmas on muidugi kurjust palju. Nüüd laulge mulle midagi, ma armastan väga laste laulu.

L a s t e k o o r. (Laulab ühe laulu).

Jõulutaat. (Pühib filmi).

Oh, kuidas see mu südant liigutab! Laste laulul on küll omad nõrkused, aga ta on armas südamele ja kaunis kõrvadele. Nüüd on eksam läbi; ma olen teiega väga rahul. Bean panna lahti võtma. (Võtab koti lahti). Iga waewa nägija on oma palga väärt. Tulge siis lähemale, minu kallikesed. (Sorib kotis). Siin on maiust mitmet moodi, keeleködi kaunistesti, mokamääret mitut feltfi. Mul on mõnust maugukesta, jõulworsti jupikesi, jõulupüha pätsikesi. (Sagab lastele kotist). Sööge, sööge, armsad lapsed, krõbistage kallikesed, närige mu noorukesed, nagu väikesed hiirekesed. Töö on tehtud, waew on nähtud, palk on aujast teenitud. Siin on malki, siin on malki, siin on kringlid keerulised, fiirulised, wiirulised. Tütarlapsed tallelesed, poeglapsed põnnikesed, tulge ligi, astke kottu. Jõuluisa annab kinki, taat on toonud toidupoolist, noorukestel nipet näpet. Olge rõõmsad, lapsukesed, lahked lauljad linnukesed, käes on armas jõuludhtu, kallid laste laulupüha.

Sööge, jõoge saiakešto, paugutage pähkelida ; mä-
letage jõulutaati, wana walget habemikku.

Lapsed.

Suur tänu, armas jõulutaat.

Teine etteaste.

Ingel (Hmub laste jekka, raamatukorm käes. Ta on walges riides, tiiwakejed õlal ja kuldkroon tähega pääs).

Tere õhtust, armsjad lapsed! Ega teie minusugust külalist teadnud oodatagi. Kuulsin teie laulmist ja tõttasin kohe siia, sest laulu armastan ma väga. Ennäh, teil on siin juba üks külaline, wana armast jõulutaat. See käib ikka suure kotiga. Jaganud teile juba kingitused kätte. Küllap seda wiist teeninud olite.

Jõulutaat.

Jah, ma tegin nendega jõulueksami ja olen väga rahul.

Ingel.

Siis pole mul enam tarwis küsida. Aga ühe laulu soowiksin ma enesele. Tehtke mulle seda rõõmu, lapsed.

Lastekoor (laulab: Üks riik on taewas ülewal. E. M. Jakobsoni „Rõõmsjad Ewangeeliumi laulud“).

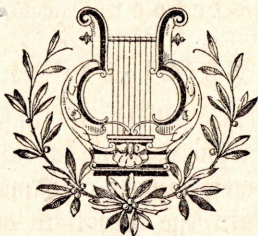
Ingel.

Täna teid, lapsed. See on väga ilus. Olete minugi poolt jõuluringi ära teeninud.

tõin teile midagi kaasa. Tõulutaat andis teile maiusasju, mis keelt kõdistavad ja ihule head on. Mina aga toon teile waimutoitu, mis kauemaks ajaks kestab (Sagab korwist lastele raamatuid ja loeb iga raamatu pää't sellekohase soowijõna ette). Lugege need raamatud hoolega läbi ja hoidke nad mälestuseks. Maiusasjad sööte täna õhtul ära, aga raamatud kestawad kauemaks. Olgu nad teile kosutawaks waimutoiduks.

V l a p s.

Palju tänu, taewajaadik,
 Armas hella inglifene,
 Doome sulle tuhat tänu,
 Teine tuhat terwitusi.
 Et sa meile tinki toonud,
 Armastuseandeid annud,
 Need meil kalliks kingituieks,
 Mõnujamaks mälestuseks.

Kolmas etteaste.

Pakaspoiss (tuleb siise, riided on tal härmatanud pääs ripuvad jääpurikad).

Tulin ka lapsi vaatama ja nende rõõmust osa võtma. Mina olen Pakaspoiss, Talmetaadi ja Külmaeide noorem poeg. Minu isa teeb mee ja soo pääle pillad, paneb pori kõwa kätte alla ja teeb teed filedaks, et inimesed saanidõitu saaksid. Mina panen puud häрма ja katuseräästad purikasse ja paugutan wahest aiateibaid.

Sõulutaat.

Uga mõnikord teed ka kurja.

Pakaspoiss.

Pole sest suurt lugu. Wahest näpistan mõnel nina ja katsun lõrwu. Muidu jääksid inimesed hooletuks. Uga waata, kui ilusasti ma metsapuud särama panen. Noh, lapsed, kas mulle ka laulate? Ma teen siis teile libeda saanitee.

Lasteoor (Laulab).

Pakaspoiss.

Küll on kena. Meie eit laulab ka wahest, aga see on nagu metsakohin ja tuulewingumine. Sumeks kolime meie kaugele põhjamaale. Ei kuule sääl karjaste laulu ega heinaliste helinat. Müüd

pean minema. Siin on nii foe, et wõib mind ära sulatada. Külwan teie üle õnnistust, et teie wanematel wõiks tulewal aastal hää wiljasaak olla. (Wiskab paberiliblesid laste pääle). Hääd terwist, lapsed! Tulewal jõulul tulen teid jälle waa-tama. (Ära).

Jõulutaat.

Ra minul on aeg minna. Pean weel mitmesse kohta fisse minema lastele kinki wiima. Siin on teie hulgas mõned, kellele seda waja oleks. (Mäitab witsja). Aga ma annan tänasel kallil õhtul kõigile andeks. Loodan, et nad meelt parandawad.

VI laps.

Tuhat tänu, jõulutaati,
 Armas halli habemikku,
 Et sa töid meil kallist kinki,
 Magust maiusajakessi.
 Saulame sul lahtel keelel,
 Helistame õnnehäälel.
 Peame meeles talwetaati,
 Wana armaft habemikku.

Jõulutaat. (Silitab lapsapääd).

Kulla kukulind, küll oled aga terane. Säh, sulle weel mõnääret! (Annab taskust midagi). Jääge terweks lapsed! Pidage pühad ausasti ja ärge tehke kõlbmata wallatust. Olgu see kallis õhtu teile armsaks õpetuseks. (Vähed ära).

S n g e l.

Nüüd on minu kord lahkuda. Kas laulate mulle veel midagi?

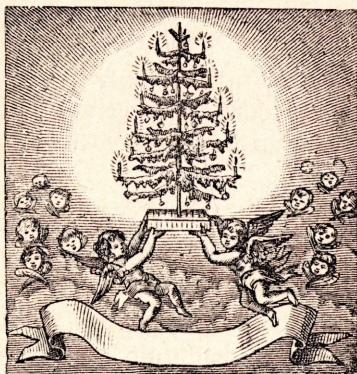
L a p s e d.

Häämeelega! (Laulavad).

S n g e l.

Jätan teid nüüd jumalaga. Olge hääd lapsed, austage oma wanemaid ja kooliõpetajaid, kes teile selle ilusa jõulupeo on toimetanud. Olge sõnakuulelikud ja wirgad, siis tulen teid teisel aastal jälle vaatama ja toon kinki kaasa. Önn ja rahu olgu teiega! (Tõstab käed õnnistades üle laste ja läheb ära).

Lõpp.

T ä h e n d u s : Kus häid lauljaid lapsi on, sääl
wõib iga kooliõpetaja lastekoori kokku seada.
Koorilaul annab mängule palju mõnu ja ilu.